

Rigsdagen; men Planen deri følges i saa Henseende kun af venlige Følelser fra min Side, saa nogen Hindring for dens Virkeliggørelse nu eller senere vil ikke rejse sig fra mig.

Naar det ærede Medlem fra Frederiksberg (Godskesen) gjorde Indvendinger imod Forslaget, fordi det vilde bringe Frederiksberg Kommune i en uheldig Stilling, saa har allerede det ærede Medlem fra København (Christiansen) gjort opmærksom paa, at en Overenskomst mellem Kommunerne jo kan ordne disse indbyrdes Forhold. Det ærede Medlem, som sidst talte, det ærede Medlem fra Lolland-Falster (Kragh), syntes mig at tro, at denne Bestemmelse nødvendigvis maatte optages i denne Lov for at have Gyldighed, men det er ikke Tilfældet; denne Bestemmelse findes i den samlede Lov om kommunal Beskatning, som ikke er ophævet ved denne Lov, idet dette Lovforslag i sin § 9 udtrykkelig kun siger, at saa længe Loven har Gyldighed —, eller hvis det Ændringsforslag, ærede Medlemmer har stillet, vedtages, saa længe §§ 1—7 har Gyldighed —, træder Bestemmelserne i §§ 10—14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 og Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning midlertidig ud af Kraft. Men Bestemmelsen om Overenskomsten findes netop i § 15 i den gældende Lov, og den staar altsaa ved fuld Kraft; der er en Adgang for Kommunerne til at ordne deres Mellemværender paa anden regnskabsmæssig Maade end den i de samlede mellemkommunale Beskatningsparagraffer anførte, naar Indenrigsministeren tillader det, og at Indenrigsministeriet med største Glæde vilde medvirke til en Overenskomst mellem København og Frederiksberg, som kunde bringe disse for begge Kommuner vanskelige Forhold til en heldig Løsning, er der ingen Tvivl om.

De Ændringsforslag, som er stillede af et Flertal under Nr. 14, 15, 16 og 17, kan jeg ikke medgive nogen anbefaling. Jeg tror oprigtig talt heller ikke, at det ærede kongevalgte Medlem, som førte Ordet (Jørgen Berthelsen), i og for sig ønsker at medgive dem nogen anbefaling. De gaar ud paa at formindske Muligheden for netop i det Aar, hvori Indtægterne har været størst, at lade disse Indtægter komme ind under Lovens nye Regler og, hvis det er Erhvervsindtægter, da at lade dem komme ind under de nye mellemkommunale Beskatningsregler og i øvrigt lade dem komme ind under Lovens § 8, der i Almindelighed har

til Hensigt at sige, at naar man bortflytter fra en Kommune i disse Aar, kan man ikke bortflytte fra sin Skattepligt til den Kommune, hvor man har haft sin Indtægt. Det er en Indskrænkning af disse Paragraffers Rækkevidde, som Ændringsforslagene tilsigter, idet man ikke vil bringe Bestemmelserne til Anvendelse for det Aar, hvor Indtægterne har været størst. I den Omstændighed, at det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har sluttet sig til Flertallet, ser jeg imidlertid et Vidnesbyrd om, at det er det absolut meste, der kunde være noget Haab om at samle et Flertal om her i Tinget, thi intetsteds har man stærkere udtalt sig for Nødvendigheden af at faa disse Indtægter sikret mod Forsøg paa Bortflytning end netop i den Kommune, hvis Forhold det ærede 3die kongevalgte Medlem kender saa godt. Jeg kan derfor ikke medgive Ændringsforslagene Nr. 14—17 nogen anbefaling, men jeg tager dem som Udtryk for en Kendsgerning om, hvad det er muligt at opnaa.

Piper: Den store Uoverensstemmelse, der er indenfor Udvalgets Medlemmer, betegner jo bedst den Vanskelighed, der er ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, men den er vel tillige et Bevis paa, at det overhovedet ikke er nogen heldig Vej; man her er inde paa for at komme Erhvervs-kommunen til Hjælp. Naar man hører de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Medlemmer, som er mest stemte for at gennemføre Lovforslaget i dets Helhed, og fra den højtærede Minister, har man det Indtryk, at Forholdet er det, at det altid er de omliggende Kommuner, der lever paa Bekostning af Bykommunen, Erhvervs-kommunen, men det er jo langt fra altid Tilfældet. Det er ikke altid alene de velstillede Skatteydere, der flytter ud fra Byen, og jeg maa maaske tillige bemærke, at naar de flytter ud, er Aarsagen kun i de færreste Tilfælde Ønsket om at spare Skat. Men der er mange Steder, hvor Beboere, som ikke hører til de særlig velstillede, flytter udenfor deres Erhvervs-kommune af ganske samme Grund, som flere af de velstillede gør det, nemlig for at komme til at bo i sundere og bedre Omgivelser. Dette gør sig gældende i mange Kommuner paa en saadan Maade, at medens de mere velstillede maaske flytter ud af een Kommune, flytter de mindre velstillede ud af en anden Kommune. Dette Lovforslag, som tager Sigte paa at hjælpe Erhvervs-kommunen, rammer i høj Grad Opholdskommunen; et